

هو الله - يا من احْبَّمِ اللَّهَ تَجْلِي نامتناهی الہی چون...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۱۳

هو الله

يا من احْبَّمِ اللَّهَ تَجْلِي نامتناهی الہی چون از افق يحْبَّمِ اشراق نمود سرج نورانیه يحبونه در قلوب برافروخت و ارتباط بین قدیم و حدوث حصول یافت و این فیض جلیل در ظهور نبأ عظیم ظاهر و آشکار گشت و ملاحظه شد که الطاف حضرت قدیم چگونه شامل مظاہر حدوث گردیده هذا باید آتش عشق در مرکز صدور برافروزد و نائزه محبت الله در فضای قلوب شعله زند تا از حرارت این فیض ربانی جهان به شور و ولوه آید و جان ها به اشراق طلعت جانان حیات تازه جوید. عبدالبهاء را نهایت آمال و آرزو اینکه در هر دمی جان پیغاشاند و به قربانگاه عشق بشتابد و فدای آن دلبمراهیان گردد. یاران را نیز نهایت آمال و امانی این. هذا جناب آقا میرزا حبیب الله و آقا میرزا مهدی ترک راحت و آسایش خویش نمودند و دشت و صحرا پیمودند و به نشر نفحات الله پرداختند طویل هما و حسن مآب. امیدوارم که به تأسیس مشرق الأذکار و تشکیل محفل روحانی در کمال حکمت موفق گردید که مبادا سبب جزع و فزع دیگران گردد. بسیار مکتوم دارید و نام دیگر نمید تا بیگانگان پی نبرند و در صدد هدم بنیان نیفتند. جمیع احبابی الہی را فرداً فرداً از قبل من در نهایت حب و مهرانی استیاق روحانی ابلاغ فرمائید.

الهی الهی تری عباد ک المجدین فی البلاد یهدون الى سبیل الرشاد و ینطقون بالثنااء عليك بین العباد و یقیمون الحجه القاطعه علی فیضک الجلیل علی القلوب و الفؤاد و لا یهابون من سطوة الاخداد و لا یخشنون بأس الملوك فی

oceanoflights.org

يُوْمَ التَّنَادِ رَبِّ اجْعَلْهُمْ أَشْجَارًا ثَابِتَةً الْأَصْوَلُ مُمْتَدَّةُ الْفَرْوُعُ دَانِيَةُ الْقَطْوُفِ بَدِيعَةُ الزَّهْرَ رِيَانَةُ الْأَوْرَاقِ مَائِسَةٌ مُتَمَالِيَّةٌ
فِي حَدِيقَتِكَ الْغَنَّاءَ مَهْتَرَّةُ بَنَسَائِمِ الْوَفَاءِ مُرْتَفَعَةٌ إِلَى الْأَوْجِ الْأَعْلَى إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ رَبِّ إِنَّهُمْ ضَعَافَاءٌ
وَأَنْتَ الْقَوِيُّ الْعَظِيمُ وَإِنَّهُمْ مَرْضَاءٌ وَأَنْتَ الطَّيِّبُ الْكَرِيمُ وَإِنَّهُمْ فَقَرَاءٌ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ عَنِ الْعَالَمِينَ فَارْحَمْ يَا الْهَى
تَلَكَ الْأَجْنَحَةُ الْمُنْكَسَرَةُ وَالْطَّفُ يَا الْهَى الْقَوَادِمُ الْمُنْسُولَهُ ثُمَّ ابْنَتِ فِي الْأَجْنَحَةِ ابْاهَرَ مَنْظُومَهُ وَخَوَافِي مَكْتُونَهُ حَتَّى
يَطِيرُوا بِقُوَّةٍ تَأْيِيدَكَ إِلَى أَوْجِ هَذَا الْفَضَّاءِ وَيَرْفَرُفُوا فِي هَذَا الْهَوَاءِ وَيَصْلُوُا إِلَى غَايَةِ الْمُبَتَغِي وَيَدْرُكُوا أَعْظَمَ الْمُنْ وَ
يَسْرُعُوا إِلَى مَشْهَدِ الْفَدَاءِ بِقُلُوبٍ طَافِخَةٍ بِالْوَفَاءِ وَصَدُورٍ مَنْشَرِحةٍ بِالْوَلَاءِ وَأَرْوَاحٍ مَسْتَبْشِرَةٍ بِالصَّعُودِ إِلَى مَلْكُوتِ
الْأَبْهَى إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّبُّ الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ عَع